

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De columbis, quibus miles dedit licentiam auolandi, cap. 57.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

CAPVT LVJ.

Matrona quædam beatum Thomam Cantuariensem plurimum diligens, assiduis infirmitatibus laborabat, & cū doloribus angeretur, eundem martyre his verbis inuocabat: Sancte, inquit, Thoma, adiuua me. Habebat autem nescio cuius generis auiculam, quæ ex assiduitate audiendi, eandem absolute satis proferre didicerat orationem. Die quadam, miluus extra domunculam eam videns, rapuit, & auolauit: in ipso raptu, dum unguibus illius auis premeretur, cunctis qui aderant audientibus, clamauit de aere: Sancte Thoma adiuua me. Vt autem mirabilis Deus martyr sui merita gloriosa demonstraret, miluo, vt auiculam dimitteret, præcepit: quæ statim cum multa alacritate rediit ad dominam, & ille rapinæ suæ pœnam luens, mortuus cecidit in terram. APOLLONIVS: Quid est quod sanctus succurrit periclitanti auiculæ, & non ægrotanti famulæ? CAESARIUS: Quia illa aliam vitam non habebat, quam ista expectabat. Voluit etiam ei ostendere, quod dilatio curationis eius non foret ex impotentia, sed ex providentiâ: quia virtus in infirmitate perficitur. Audi aliud miraculum.

Miraculum de auibus, et primo de auibus

2. Cor. 12

CAPVT LVII.

Miles quidam, Anselmus nomine, de villa Liferæ, columbas plurimas nutrire solebat: dictum est ei, quia grauius nutriendo illas peccaret, eo quod sata & granaria læderet proximorum. Die quadam, eis ad comedendum annonam projiciens, cum omnes essent in vnum coram eo congregatæ, clara voce, cunctis qui aderant audientibus, dicebat: Vos colubæ, si Dei voluntas est vt penes me habitetis, manete; sin autem, præcipio vobis in eius nomine, vt statim recedatis. Ad quod verbum mox omnes columbæ simul se leuantes, simul auolauerunt, neque ultra reuersæ sunt ad illa domicilia. APOLLONIVS: Quomodo ibi manere potuerunt contra voluntatem dominam? CAESARIUS: Nō fuit Dei voluntas, vt miles easdem columbas nutriret, non tamen contra Dei voluntatem

tatem

Psa. 113.

tatem ibi esse poterant; Voluntas Dei potentia eius est, vnde in psalmo: Omnia quaecunque voluit Dominus fecit, in caelo & in terra, &c. Putas Deo placere, cum Nisi, Accipitres, Grues, & caeterae huiusmodi aues, ad leuitates nutriuntur? Absit: possunt tamen aliqua, ut puta ciconiae, ad necessitates a religiosis nutrirsi siue hospitari, de quibus propter occasionem miraculū tibi recitabo.

CAPVT LVIII.

A pud Cistercium, vbi caput est ordinis nostri, plurimae nidificant ciconiae: quod ideo a fratribus religiosis permittitur, quia per illas non solum monasterium, sed omnia in circuitu loca, ab immundis vermibus mundantur: hyeme appropinquante recedunt, & tempore certo redeunt. Die quadam, cum acies suas ordinassent ad peregrinandum, ne hospitalitatis concessae immemores esse viderentur, conuentum, qui eadem hora in agro laborabat petentes, eumque crebrius grutillando circumuolantes, omnes in admirationem verterunt, ignorantes quid peterent. Ad quos Prior: Puto quod licentiam petant recedendi, eleuansque manum benedixit eis: Mox mirum in modum cum multa alacritate simul auolantes, monachis exeuntibus in viam, qui regularem benedictionem accipere siue expectare paruipendunt, magnam verecundiam incusserunt. **APOLLONIVS:** Quid dicturi sunt homines rationales Dei dono ingrati, cum audierint columbas obedire, ciconias regratiari? **CÆSARIUS:** Hoc est quod Dominus per Ieremiam Prophetam populo suo Israël improperat, dicens: Turtur, & hirundo, & ciconia custodierunt tempus aduentus sui, populus autem meus non cognouit iudicium Domini. **APOLLONIVS:** Vbi habitant aues istae in hyeme? **CÆSARIUS:** In locis vti que calidis.

Ierem. 8.

CAPVT LIX.

Sicut mihi retulit quidam sacerdos, pater aliquis familias plurimos habens nidos hirundinum in domo sua, & hoc ipsum, de quo tu quaeris, disce-
deside-